

MANTANA

Měsíčník pro individua a individuality
Horoklubu Chomutov

LEDEN 2015

Úvodník

V prosinci roku 2014 se Adamu Ondrovi podařilo dovršit přelezení stovky cest obtížnosti 9a a těžších. Dosažení tohoto „vrcholu“ mu trvalo 8 let.

Když Horoklub Chomutov uspořádal v roce 2005 výstavu horolezeckých fotografií, zvolili jsme pro ní název „Každý má svůj vrchol“. Základní myšlenkou a páteří celé výstavy byla prostá pravda, že každý má díky své výkonnosti, pili, zdravotním, pracovním nebo sociálním podmínkám ten pomyslný vrchol jinak vysoko či daleko, ale pocity při jeho dosažení jsou stejné. Radost. Štěstí. Pokora. Vděk. V jediném okamžiku se protne minulost, současnost i budoucnost.

Magického milníku skládajícího se z jedničky a nul dosáhl 24. prosince 2014 při Vánočním srazu v Perštejně také náš kamarád, lezec, cyklista, běžkař, kytarista a pohodář Luboš Třeba, který do Mantany poslal článek s krátkým názvem „100“. Nedočtete se v něm o cestách extrémních obtížností ani o výstupech na hranici lidských možností. On ten článek vlastně ani není o lezení. Je o životě. Proto si myslím, že většinu z vás osloví. Že v něm najdete i sami sebe - své začátky, prožitky a vlastní příběhy.

Přeji vám, ať si v roce 2015 najdete „svůj vrchol“.

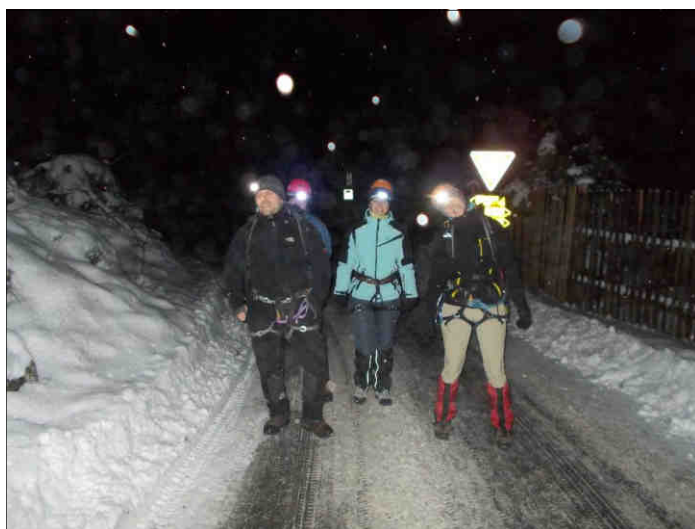
Broněk

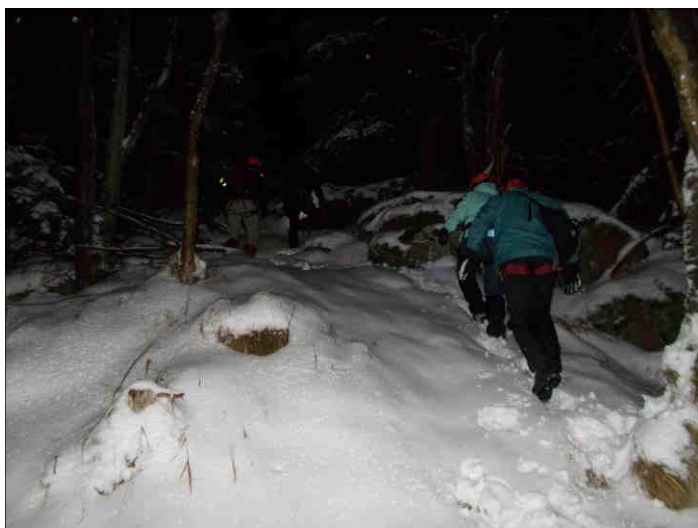
Prostě idylka ...

1. 1. 2015

Marcela Hálová

Nejsem lezec. Ve svém životě jsem se na skálu vydrápala - a to doslova - asi jen čtyřikrát, vždy svítlo slunce a bylo teplo - prostě idylka. Ted' stojím v centru zasněženého Chomutova a chystám se na něco, o čem jsem slyšela zatím jen s nadšením vyprávět. Je středa, 31. prosince 2014, 23 hodin a 10 minut. Blahouš, Renča, Verča, Jarda a já nasedáme do auta a vyrážíme směrem, dnes už to mohu říci, Berschlova věžka. Po pár kilometrech jízdy nočními Krušnými horami jsme na místě. Moji partáci se oblékají do sedáků, kontrolují výstroj, čelovky a nadšeně diskutují komu letos, jak se říká „vypálí rybník“. Dělam to samé, ale jen proto, že musím. Pár kroků po zasněžené silnici, pak prudce do svahu a jsme tu. Před námi stojí skalka, tedy v mých očích spíš ská-

Přístup pod Berschlovu věžku

la. První leze nahoru Blahouš, pak Renča, Verča a teď je řada na mně. Jarda mi připravuje lano a já přemýšlím, jak z toho ven... Z ničeho nic slyším samu sebe, jak říkám „tak lezu“. Jedna ruka, jedna noha (tedy spíš koleno) a ještě jednou to samé a pořád dokola. Najednou jsem nahoře - vítají mě rozesmáté tváře Blahouše, Renči a Verči. Za chvíli je tu i Jarda. Kolem je ticho, tma a zasněžené vrcholky stromů - prostě idylka. Jen vzdálený doznívající ohňostroj připomíná, že je těsně po půlnoci a tedy začátek nového roku. Teď ještě zápis do vrcholové knížky, novoroční přání, připítek a cesta dolů. Říká se: „Jak na Nový rok, tak po celý rok.“ a já doufám, že ten letošní rok 2015 bude takový jako jeho začátek - nezapomenutelný. Takže: díky partáčci a HORÁM ZDAR

U nástupu, nadšení nezná mezí ...

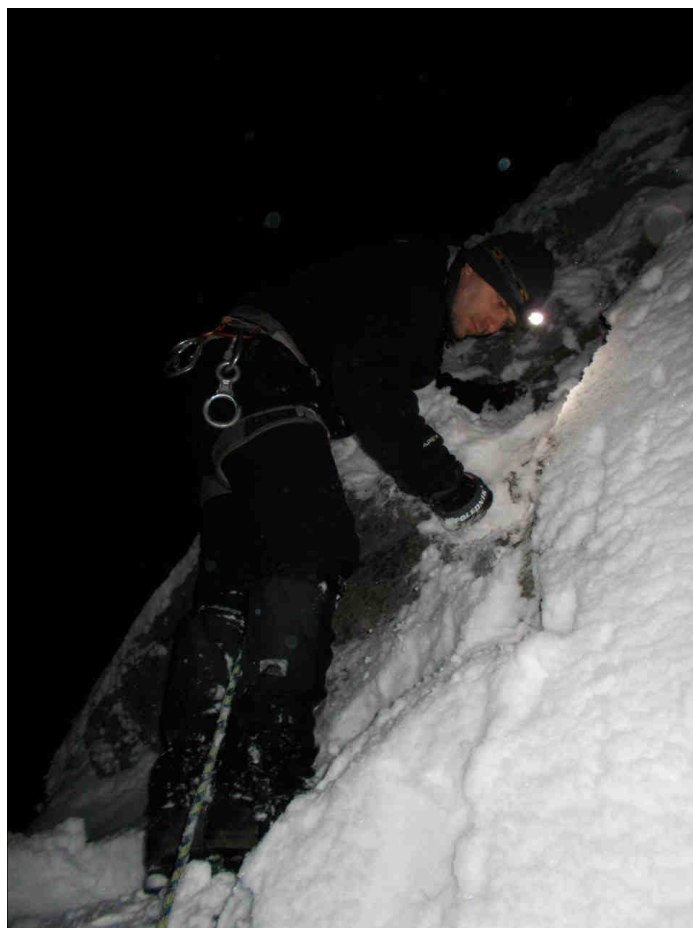
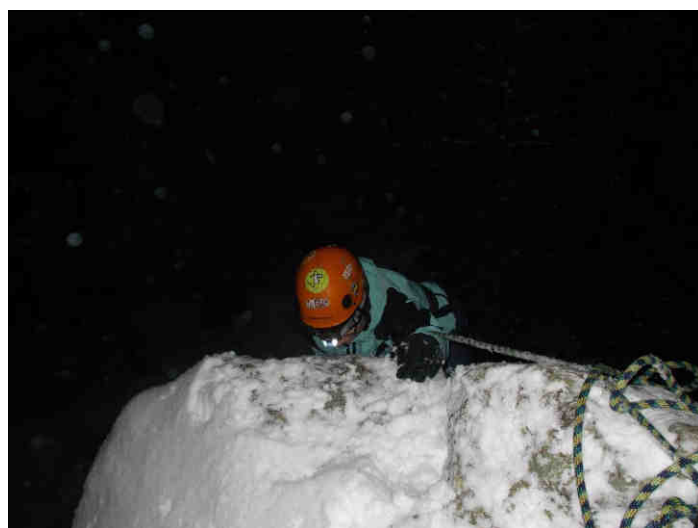

Foto shora: Blahouš, Renča, Marcelka

Stoupám. Stoupám. Stoupám. A pak se už vykulím na vrcholovou hranu. Je tu hromada lidí. Zní bouřlivý potlesk, bouchne špunt, cvakají spouště fotoaparátů

Ale jak to vlastně všechno bylo? Co nejvíce uvízlo hluboko v paměťových schránkách za posledních 25 let?

Píše se rok 1987. Kamarád z VŠ zakládá CK Bivak turist a organizuje první výlety do do té doby nekonečně vzdálených a neznámých Dolomit. Jako přípravu na ferraty pořádá na skálách u Domoradic dvoudenní lezecký kurz. Tady vylezu svou první cestu.

Následuje pár nesmělých pokusů během VŠ. Jeden byl obzvlášť zajímavý. Vyrázil jsem s kámošem do vysněného Českého ráje. Tuším, že to byly Příhrazky a Pražská věž. Měli jsme dohromady jeden set, tj. jeden sedák a jeden prsák. Hned na začátku nás zarazila podivná, solivá, drolivá struktura skály. Když se o pár minut později kámoš v prsáku houpal nad propastí, raději jsme zde své působení ukončili...

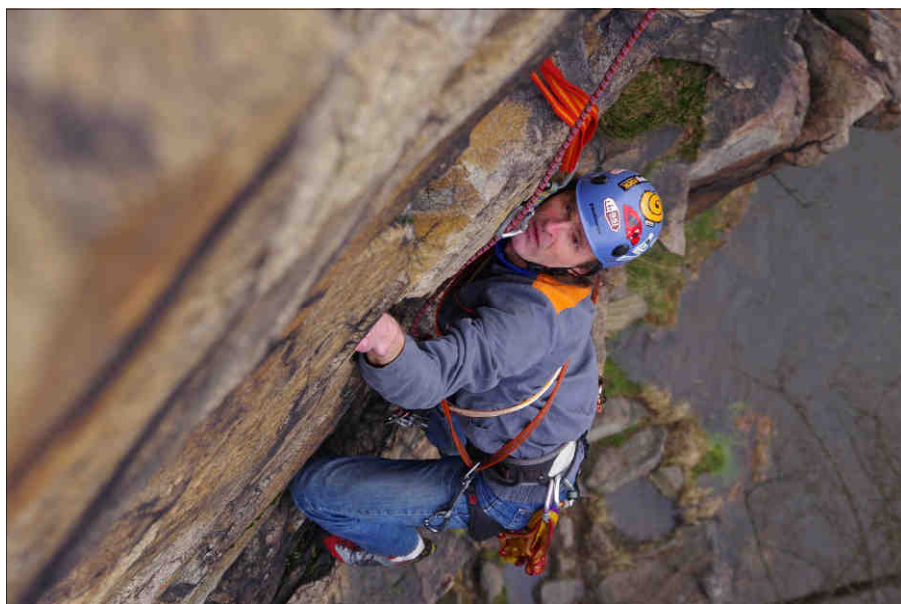
Pak byl dlouhé roky „klid“. A pak k nám do práce nastoupil ON. Začal posílat články a občasníky, sem tam nějaké foto, a sem tam nějaký příběh ze skal. Netrvalo dlouho a vydali jsme se na první opravdickou skálu. Byla to Bořeň a cesta na Čimu. Pak mě do Ostrova a Rájce vzal. Cestu Severní sokolík na Blížence si budu asi pamatovat na věky. Když mě poprvé přivedl pod Dogu, udělalo se mi nevolno. Řekl jsem, že do toho nejdu. A nešel jsem! Pak mě dostal i na Nevěstu. Pak jsme se ocitli i v již zmíněném vysněném Českém ráji. JEHO varianta cesty na věž „Anebo“ patří rovněž k nezapomenutelným zážitkům. Cesta mě stála zřejmě nejvíce krve v historii. Nicméně

tento veskrze hrůzný zážitek byl vyvážen nádherným výstupem cestou „Německý roh“ na Maják. První opravdová pískovcová věž podle vzoru filmu „Jak dostat tatínka do polepšovny“. Pak jsem ještě pověsil pytlík na Strážce Dolního Žlebu, který tam bohužel visí dodnes.

A pak už se to začalo lehce zlepšovat. Pár návštěv v Tisé, do které jsem se tak trochu dost zamiloval. A den „D“, který jen tak nepřekonám. Klubáci vyrazili v rámci dobývání Summitů do Labáku. Když jsem uviděl Jeptišku, opět se mi udělalo nevolno. Jenže tentokrát už jsem do toho šel... ..a pocit na vrcholu

Luboš na své sté cestě ...

Luboš stoupá ...

byl neskutečný! A navíc: po návratu do Tisé ještě zbývalo něco času. Za večerních červánků nastupuji do cesty. A již téměř za tmy dolézám na vrchol - vrchol Dogy. Není co dodat...

Jistý zlomový okamžik nastal předloni. Doma svému okolí stále tvrdím, že pokud se dodržují veškerá pravidla, jde o relativně bezpečný sport. Jenže i přes mou úzkostlivou snahu jsem to onehdy nedomyslel do konce, a onu chybu jsem udělal. Proletěl jsem se pár metrů a skončil na travnaté polici. Já - zapřísáhlý ateista - jsem si jen řekl: díky Bohu se nic nestalo. Trefit se o 30cm vedle, měl jsem záda na dvě půlky. Prosím: dávejte na sebe pozor. PROSÍM!!

A pak už se to začalo více zlepšovat. Více příležitostí, více skalních oblastí, více cest. A taky více lidí okolo sebe. Splněný sen o Pračovské jehle. A pokusy v bájném Ádru! Cesty na Bořni, cesty v Tisé, cesty kdo ví kde. Některé se povedly, některé moc ne. Některé vůbec ne. Fugasův prelud se stal preludem, za který jsem dostal po právu vyčíněno!

Letošní, zdaleka nejúspěšnější rok se chýlil ke konci. K 20. prosinci se účet zastavil na čísle 94. Plán byl jasný. 22. prosince jsem vyjel na doleznou na Strašidla. Zde jsem za mlhy, mrholení, 1° nad nulou a větru síly vichřice navý-

šil číslo na 98. Zbýval už jen Štědrý den a kýžená meta. Jedna rozlézačka, a pak už finále.

Stoupám. Stoupám. Stoupám. A pak se už vykulím na vrcholovou hranu. Je tu hromada lidí. Zní bouřlivý potlesk, bouchne špunt, cvakají spouště fotoaparátů. Jsem oslavován jako první člověk na Měsíci... Kamarádi - připravili jste mi neopakovatelný zážitek. Pro popis pocitů si vypůjčím slova - dnes už klasika - Františka Venclovského: „Já su tak šťast-né!“.

Ano, drazí přátelé. Děkuji Vám za takovéto chvíle. Za to, že s Vámi můžu tu a tam strávit pár nádherných minut, hodin a dní. Za Vaši přízeň, za Váš čas; a za Vaše umění, o které jste ochotni se se mnou podělit. Zcela záměrně nikoho nejmenuji. Každý zde má své místo; a jsem si naprosto jistý, že si ho najde...

Na závěr ještě má oblíbená slova jednoho moderního klasika: „Slunce v duši“.

Luboš

Oslavenec se svými příznivkyněmi

Další návštěvníci vánočního Perštejna

Verča, Renča, Blahouš, Martin Jech, LeToš, Míla, Buchtík zabiják, Puding, Lucka, Kachna, Deivina, Bandasky family, Svincho family, Hanka Hafina s Petrem, Luboš Třeba, Věna a Petr ze stěny v Jirkově a z Ostrova Špágr + 21 lezců a příznivců.

Novoroční ráchání 2015

Broněk Bandas

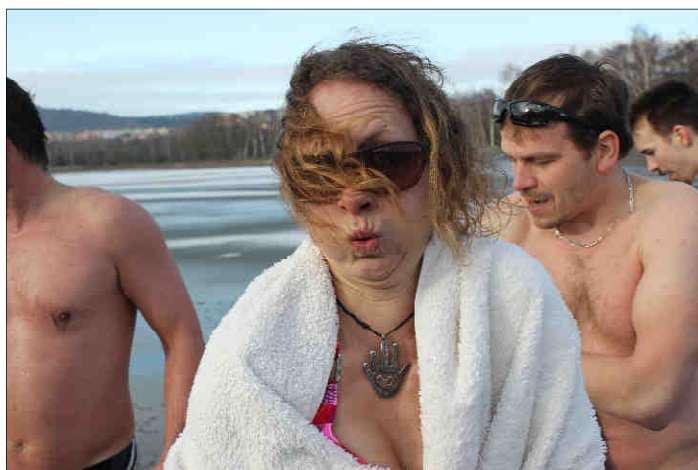

Kdo by to při prvním Novoročním ráchání v roce 2010 řekl, že se ráchání stane pravidelnou akcí Horoklubu. Možná to překvapí i vás (mě to překvapilo), ale smývání nánosů špíny a stresů roku předešlého, ledovou koupelí v první den roku nového, mělo letos šesté pokračování. Protože i takové malé výročí stojí za oslavu, konala se 1. 1. 2015 na břehu Bandy grilovačka a svařáček byl pro každého, kdo se aspoň přišel podívat.

Šesté výročí je i čas pro malou statistiku. První Novoroční ráchání spískal v roce 2010 David Šimek. Konalo se na rybníčku u vstupu do Bezručáku zvaném Hřebíkárna. Tehdy se nás tam sešlo asi dvacet, ale koupel si dalo „jen“ devět odvážlivců. Záměrně neří-

kám otužilců, protože nikdo z nás pravověrný otužilec není. V roce 2011 jsme se přesunuli na Kamenčák. Na loděnici se nás sešlo hodně, ale rekord nepadl. Do ledových vod nás šlo opět devět. V roce 2012 bylo ráchání na Bandě a účast nebyla velká, stejně tak jako v roce 2013. Pouhých šest plaváčků, ale legrace veliká - ostatně jako vždy. Rok 2014 a opět Banda. Tentokrát se počet koupajících zvýšil na sedm statečných, ale vypadalo to, že laťka v počtu koupajících se, nastavená v roce 2010, nebude překonána. Zbývá rok 2015.

Na Bandě jsem se byl podívat dva dny před rácháním. Po hladině přebíhaly vlnky, zima byla mírná. Nebylo potřeba aktivovat hasiče s motorovou pilou na vyřezání díry do

ledu jako v jednom z minulých ročníků. S tím jsem odjel a po dvou dnech jsem marně vyhlížel LeToše se sekyrkou. Na Bandě se vytvořil

slušný ledový příkrov a kladivo, které jediné jsem našel v autě, na vytvoření díry nestačilo. Naštěstí u stavidla byl led slabý a podařilo se nám vytvořit slušnou díru házením kamenů. U stavidla se bohužel taky shromažďuje bahno. Blahouš a Ivánek, první dva, kteří skočili do chladných vln, vytvořili pro ostatní slušný bahenní zábal, ale Horoklubáci jsou z části tvrdí a z části natvrdlí a tak to nikdo z **jedenácti** plavců nevzdal. **Rekord!** Na břehu byla početná skupina fanoušků, Maruška vařila svařák, Míša pekla klobásy, slunce svítilo, děti sbíraly v blátě zamrzlé škeble, zasádrovaný Jířa vypadal v křesílku jak Švejk, když táhne na Bělehrad a pilo se a jedlo se a povídalo se. Prostě hezký den. Pod vlivem prožitého očištění okamžiku a asi trochu i pod vlivem vypitého svařáku jsme akci hned vyhodnotili a domluvili se, že příští rok to dáme zase na Kamenčáku, a že svařák a klobásy nemusí být jen na výročí.

Tak v roce 2016 na koupanou.

Broněk

P.S. A ještě trochu statistiky:

Pět ponoření	LeToš, Deivina, Blahouš, Broněk
Čtyři ponoření	David Šimek, Šíša Bandaska
Dvě ponoření	Luciferka, Verča, Tomáš Hyksa, Jarda Bábovka Hála, Jíňan
Jedno ponoření	Jířa, Pepa Mezník, Julka Řeháková, Pavel Petrák, Ivan Vánek Bubla, Honza Král, Michal McGiver Steňko, Maruška Kašpárková

Zdobení stromečku 2014

Broněk Bandas

Do Brodců je cesta dlouhá, ale
nám to nevadí,
posezení s kamarády, všechno
nám to nahradí.

Kolem kam až dohlédneme,
není kousek sněhu,
společně si popřejeme lásku,
klid a něhu.

Jablíčky a kaštany z velikého
rance,
pod stromečkem pohostíme
srnečky i kance.

Svíčky hoří, od prskavek
malé hvězdy létají,
Broněk kráčí temnou nocí,
schovat poklad potají.
Děti běží honem, honem,
první Ondra Ot'áků,
děti září, pod stromečkem,
našly truhlu zlat'áků.

Svinčo zahrál na kytaru,
zpívalo se, trochu pilo,
zas se sešli kamarádi,
zdobení se podařilo.

Program

ÚNOR 2015

7. 2. 11:00 – 19:00 Lezecký maraton

- 2. ročník lezeckého závodu dvojic na 8 hodin.
- Otevřený závod.
- Podrobnosti na www.lezecka-arena.cz.

7. 2. 20:30 Štíhlá koza

- Koncert výborné rockové kapely – zakončení lezeckého maratonu a oslava 2. výročí vzniku lezecké arény.

16. 2. 19:00 Radek Jaroš – Koruna Himálaje

- Hostem arény je jeden z nejznámějších horolezců světa, který zdolal všechny osmitisícové vrcholy v Himálajích.
- Vstupné 120,- Kč. (Předprodej 100,- Kč, děti/student 90,- Kč.)

27. 2. 17:00 – 21:00 Bouldering Session 6

- Závod v boulderingu ze série LEZECKÁ ARÉNA JIRKOV BOULDERING SESSION.
- Podrobnosti na www.lezecka-arena.cz.

Co, kdo s kým, kdy, kde, jak a komu v měsíci číslo 12 L. P. 2014 a rovněž v prvním měsíci roku tohoto

Pavel "Párek" Suchopárek

4. 12. **Mikulášské stěny** v Kadani se účastní asi 30 robátek a robot, 2 čerti, 1 andílek a 1 Mikulda.
13. 12. **Zdobení vánočního stromečku** se koná v Brodcích za účasti 10 robátek a 15 doprovodných robotů. Namátkou: familie mistra Svinaříka, Happyovci, Šiškinzoni, Štěpán, atd. Nevzdálenějšími účastníky je Haňule family z Austrálie. Štejnarům patří dík za uspořádání.
18. 12. **Vánoční stěna v Kadani.**
23. 12. **Ležky** - bouldery za tratí. Solovýpad pana Svinaříka z Klášterce nad Ohří.
24. 12. Vánočka v **Perštejně** a další cesty. Za Horoklub se účastní **Broňkovci, Dejvina, Letoš, Verča, Blahouš, Renča, Luboš, Pudink, Kachna, Hafina, Petr, Svinčo family.** Dále Ostrovský oddíl. Celkem asi 30 ks.
25. 12. **Jánský vrch** a Jezerka aneb zdravotní vánoční výšlap absolvuje mistr s ženou Květomilou.
26. 12. Vánoční **Bořeně** se z Chomutováků účastní Letoš, Verča, Blagodan Prst(k)urvič s Renčou, Svinčo s Květomilou, Dick, Deivina a mnozí další z ústecké, teplické a děčínské sekce. Závěr v Kyselce vrcholí v nočních hodinách.
27. 12. - 2. 1. Silvestrovský zájezd do **Arca** ve složení Pája Bohuněk, Jana, Julča, Ruda a Běda s Kristýnou. Každý den lezení v Massone, jeden den vícedélka na Colodri - cesta Totem E Tabu 7a, 8 délek.
31. 12. Sám v **bílé stopě** se toulá Svinčo až u Aše. Podobně se toulá Párek v okolí Kalku.
1. 1. **Horezdary** loví od prvních hodin např. Blagodanič s Rendou, Verčou a Marcelou a Jardou Hálovými. Stejně činí i Párek s Vlastou.
- Novoročních vyráchanců** na Bandě je letos rovných jedenáct + samozřejmě dalších X příbřežních příznivců.
3. 1. Na **Božáku** v bílé stopě se kloužou manželé Svinaříkovi s Blagodaničem Ničičem.
4. 1. Vizuální kontrolu balvanů kolem **Jirkovské přehrady** provádí Svinčo. Všechny jsou na svých místech.
10. 1. **Petrohrad** - téměř jarní lezenice a odírání kůže na šutru Beržerak (Svinčo, Květa, Verča, Letoš, Pája Koukolíčková)
11. 1. **Kamenec** - tuto významnou skalní oblast navštěvuje Blahoslavič Bloudič s Renčou.

13. 1. Blahouš Kluců s Dickem (Tomáš Urbanec) vyrazili v krásném slunečném počasí na **Zlatník**, kde krom několika stávajících cest urvali i dva prvovýstupy.

17. 1. Vizuální kontrolu balvanů v masívu **Plešivce** provádí Svinčo s Květulí a Blagodaničem. Je to o ničem.

18. 1. Párek bloudí po skalách v okolí **Hasištejna**. Obě Happy family jdou na vycházku ke skalám nad **Šerchovem**, kde si opékají první letošní buřty.

Petrohrad - 01/2015

Kosobody - testu odolnosti kůže a morálu v satelitní oblasti **Petráče** se účastní Milan Svinaříků s ženským doprovodem - Rozkvětuší a Verčou.

19. 1. Dick s Blážoslavem opět působí na **Zlatníku** a podařil se jim znovu vytýčit i jeden nový směr.
24. 1. **Krupka** - vizuální prohlídka balvanů a skal v přilehlých lesích. Opět revizáci Svinčo, Květa a Blagodanič.
27. - 30. 1. **Vysoké Tatry** - zájezdu se účastní Tomáš Dick Urbanec, Blagodan Podržceshůryleti Znovusenarodič, Pavel Easy Lev a Ludvík Forest Kostkatej. Působí v okolí Brnčály a samostatný článek to jistí.
27. 1. **Halže - Meluzína** - mistr v Bílé stopě zcela sám.
31. 1. Ideální podmínky vyhnaly do **stopy** snad každého. Určitě se proháněli po horách Blagodanič, Svinaříci 2x, Párci 4x, Tonda Pultarů, Štejnarovci 4x, Australanka alias Haňule a jistě i další a další a další.....

Samozřejmě spousta lezců vzhledem k počasí načítá metry od země ke stropu a dolů na plastických trenažérech.